

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

3151 Herdruk*

Vragen van de leden **Arib** (PvdA) en **Dibi** (GroenLinks) aan de minister van Justitie over *de omvang van het probleem van kindervervoering*. (Ingezonden 29 mei 2009)

- 1 Kent u de berichten «Meeste «ontvoerders» zijn moeder; Centrum Internationale Kinderontvoering bestrijdt politiecijfers» en «Forse stijging aantal vermiste kinderen»?¹
- 2 Bent u op de hoogte van het onderzoek of cijfermateriaal van het Korps landelijke politiediensten (KLPD) met betrekking tot het aantal vermiste dan wel ontvoerde kinderen? Zo ja, kunt u de Kamer op de hoogte brengen van dit cijfermateriaal? Zo nee, waarom niet?
- 3 Bestaat er verschil tussen het cijfermateriaal over dit onderwerp, waarover het KLPD respectievelijk het centrum voor Internationale Kinderontvoering (Centrum IKO) beschikken? Zo ja, waaruit bestaan die verschillen en hoe zijn die te verklaren? Zo nee, waarom niet?
- 4 Hoeveel kinderen werden er in 2008 slachtoffer van ontvoering in de zin van artikel 279 Sr? Hoeveel van die kinderen waren 12 jaar of ouder?

- 5 Is er verband tussen het aantal vermiste en ontvoerde kinderen? Zo ja, welk verband? Zo nee, waarom niet?
- 6 Is het aantal ontvoerde kinderen dat in 2008 bij het Centrum IKO bekend is geworden gelijk aan het aantal in dat jaar ontvoerde kinderen? Zo nee, hoeveel kinderen worden er naar uw schatting niet gemeld bij dat centrum?
- 7 Wat is uw mening, mede gezien de reactie van het Centrum IKO, over de opvatting van het KLPD dat er verband bestaat tussen de toename van het aantal gemengde huwelijken enerzijds en het klaarblijkelijk toegenomen aantal vermissingen en ontvoeringen anderzijds?
- 8 Welke maatregelen gaat u treffen om de stijging van het aantal vermiste kinderen terug te dringen?

¹ Nos Journaal, 23 mei 2009, NRC, 25 mei 2009, Trouw, 25 mei 2009.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 3 juli 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 2997

- 1 Ja.

2 en 3
De cijfers die door het KLPD zijn gepubliceerd, zijn gebaseerd op de aantallen vermiste kinderen die gesignaleerd staan in het Nationaal Schengen Informatiesysteem (NSIS). NSIS is een internationaal opsporingsstelsel en de signaleringen worden door de regiopolitiekorpsen ingevoerd. In de week voorafgaand aan 25 mei 2009 betrof het totale aantal vermiste kinderen volgens het KLPD (Landelijk Bureau Vermiste Personen) 604 kinderen. Van deze kinderen werden 260 als vermist opgegeven in verband met een ontvoering. Het gaat hierbij in het algemeen om ontvoering door een ouder. Bij de politie is aangifte of melding gedaan van ontvoering of onttrekking aan het gezag. Deze worden in NSIS geregistreerd onder één code. Het Centrum voor Internationale Kinderontvoering registreert gegevens op jaarbasis. Uit het jaarverslag van het Centrum voor Internationale Kinderontvoering blijkt dat in 2008 112 (inkomende en uitgaande) zaken bij dit Centrum zijn binnen gekomen, waar sprake was van een uitgevoerde internationale kindervervoering. Daarbij waren 143 kinderen betrokken. Het is mogelijk dat de achtergebleven ouder alleen aangifte of melding doet bij de regiopolitie en verder niet de tussenkomst verzoekt van het Centrum voor Internationale

* In verband met eerder abusievelijk afgedrukte verkeerde vragen.

Kinderontvoering. Ook komt het voor dat kinderen die gesignaleerd staan in het NSIS systeem door een van de ouders zijn meegenomen en na korte tijd weer terugkeren naar de achtergebleven ouder, terwijl de vermissing niet wordt afgemeld. Het totale aantal gesignaleerde kinderen wisselt per dag. Ten slotte is op te merken dat de politie niet registreert of bij de ontvoering/onttrekking aan het gezag sprake is van een internationale kinderontvoering door een ouder. Aldus kan het verschil in het aantal betrokken kinderen worden verklaard.

4

Artikel 297 van het Wetboek van Strafrecht (Sr.) stelt strafbaar het onttrekken van een kind aan het «wettig over hem gestelde gezag». Deze bepaling betreft derhalve niet alleen kinderontvoeringen. Niet bekend is hoe vaak in 2008 sprake is geweest van onttrekking aan het gezag in de zin van artikel 279 Sr. Het zelfde geldt ten aanzien van de leeftijd van de betrokken kinderen. Cijfers daarover zijn niet bekend. Daarbij merk ik op dat een onttrekking aan het gezag niet steeds bij een autoriteit wordt gemeld. Verder komt het voor dat, zoals reeds aangegeven in het antwoord op de vragen 2 en 3, kinderen die gesignaleerd staan in het NSIS systeem na korte tijd terugkeren naar de achtergebleven ouder. Ten slotte is op te merken dat het voorkomt dat een ouder een kind meeneemt naar het buitenland waarna de ouders overeenstemming bereiken over het verblijf van het kind aldaar. In beide genoemde gevallen geldt bij terugkeer van het kind dat niet altijd wordt gemeld bij de politie zodat het als vermist geregistreerd blijft.

5

Zie het antwoord op de vragen 2, 3 en 4.

6

Het Centrum voor Internationale Kinderontvoering meldt 112 zaken van een uitgevoerde internationale kinderontvoering (vanuit en naar Nederland), waarbij 143 kinderen betrokken waren. Een schatting van de hoeveelheid kinderontvoeringen die niet worden «gemeld» bij het Centrum kan ik niet maken. Wel kan ik aangeven dat de Centrale autoriteit in 2008 132 kinderontvoeringszaken in behandeling heeft genomen. Deze waren verdeeld in 46 inkomende en

86 uitgaande zaken. In totaal waren 230 kinderen hierbij betrokken.

7 en 8

De mondialisering van de samenleving heeft ook invloed op het familieleven. Relaties van mensen met verschillende nationaliteiten en internationale verhuizingen komen steeds meer voor. Dit brengt ook meer internationale scheidingen met zich. De opvatting van het KLPD sluit hierbij aan.

Dat het aantal internationale scheidingen toeneemt, is een gegeven. Wel kan worden getracht om door voorlichting aan ouders te voorkomen dat zij overgaan tot het meenemen van hun kind naar het buitenland of naar Nederland zonder toestemming van de andere ouder met gezag. Juist om de voorlichting te versterken is het Centrum voor Internationale Kinderontvoering opgericht, dat wordt gesubsidieerd door het Ministerie van Justitie.